

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Hans Groenewegen

Het huis van Thorbecke, brokstukken

I

er is geen onderkomen, het dak spreekt van het onbedekte:
het onbestendige bladerdak dat was, de onbestemde ruimtes
die hier boven muurresten zullen welven. er is geen ontkomen

II

een kwade dood zal hij de kwaden doen sterven.
wie op deze steen valt, zal verpletterd worden.
op wie deze steen valt, zal vermorzeld worden.

het huis zal hij verhuren aan andere huurders,
huurders die onthouden dat ze het als vreemden betrokken,
huurders die weten het als vreemden te zullen verlaten.

III

het gesloten ademen, de onbereikbare

hand, het licht in de luchter gestold, het verlaten
op stilte, het raam op een kier, de deur naar de hal

een dagreis, de bedauwde populieren geuren

IV

Overgrootvader, waarom heeft uw huis zulke dikke muren?
Omdat het geen Nederlands huis meer is jongen, maar een Europees fort.

Overgrootvader, waarom heeft uw fort zulke smalle ramen?
Omdat je anders meer zou zien dan je kunt verdragen, jongen.

Overgrootvader, waarom hebben wij Nederlanders zulke grote tanden?
Omdat, jongen, de koek van de schepping in jouw ogen zo klein is.

Overgrootvader, waarom hebben wij Nederlanders zulke grote ogen?
Omdat je bang bent jongen, bang te verliezen wat je niet kunt behouden.

Overgrootvader, waarom hebben we zulke lange neuzen?
O jongen, omdat je niet verder kunt kijken dan je neus lang is.

V

zijn horizon z'n bord – baas maakt geen bestek op.
de reis gaat traag genoeg. hij houdt alles binnenboord.

onuitputtelijk de emmer beeldschermsherven
die bode blootshands leegschept, leegscheppen moet

VI

onoplosbare vraag naar water speelt met een glimlach

doorlopend schommelende hoofden op een smal verband
met een wankele romp op ons toegolven en het niets ontziende staren

uit te schakelen honger, een bete luchts, een slok zon

VII

neem uit hen weg wat er nog niet is en ze zullen de tafel omkeren
 waarover het broodnodige hen wordt toegeschoven, de speen
 met hun tanden van de fles scheuren waaruit ze drinken konden, pletten

de lucht waarvan hun tong liedjes kneedde en die al gezongen
 op het rek in de zon staan te drogen, zullen ze vergruizen

VIII

'europa's leger houdt stand aan de kust,
 verdedigt de rijken der rijken,
 tot aan de ogen verschanst in het zand,
 beschut in de bunkers van lijken.'

IX

het gesloten ademen, de onbereikbare

hand, het licht in het peertje bevroren, het rumoer
 in de verte, de kier in het raam, door de gang naar de voordeur

een dagreis, het geurt naar wat er smeult

Met dank aan Mattheus, Wilhelm Müller, Steffen Mensching, Hans-Eckardt Wenzel en Roodkapje.

Hans Groenewegen publiceerde de dichtbundels *grondzee* (2000), *lichaamswater* (2002), en *gingen uit sterven* (2005). Essay over hedendaagse poëzie bundelde hij in *Schuimen langs de vloedlijn* (2002) en *Overvloed* (2005). Uit de recente Nederlandse en Vlaamse poëzie stelde hij een thematische bloemlezing samen: *Vrede is eten met muziek*. Als redacteur is hij verantwoordelijk voor essaybundels over het werk van Hans Faverey, Lucebert en Kees Ouwens. Nadere informatie, dagteksten en een gedichtenlabyrint: www.hansgroenewegen.nl.